

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstinget. № 4.

Tiende Session.

4de Møde.

Lørdagen den 3die October.

(Fortsat.)

Lehmann (Fortsat): Det er forekommet mig, at der her finder en Anachronisme Sted, hvortil man ikke er vant i hvad der udgaaer fra det nærværende Justitsministerium. — Derimod maa jeg takke den høitærede Justitsminister, naar han vil søge at supplere de to vigtige Skridt, som jeg haaber at denne Session vil medføre — ved at give Dvinden større Raadighed over sit Gods og Afgang til at kunne ernære sig selv — ved tillige at tage det Spørgsmaal under Overvejelse, om der ikke kunde gives dem Afgang til lige med Mændene at tage Arv. Herved vilde da være skeet tre vigtige Skridt fremad fra den tidligere Tingenes Tilstand, der ganske vist har været til stor Skade og har medført ikke faa Absurditeter: — det er, jeg gjentager det, Spørgsmaal, der have det største Krav paa alvorlige Mænds og den lovgivende Magts Opmærksomhed.

Flensborg: Det er yttret, at Udtrykkene i § 2 skulde kunne give Anledning til den Mening, at uagtet ugifte Fruentimmer have opnaaet en Alder af 25 Aar og saaledes ere myndige under Curator, skulde deres Midler desuagtet kunne blive henstaaende i Overformynderiet. Det forekommer mig imidlertid, at der er een Grund, som afgjørende taler derimod. Den er ikke hidtil bleven nævnt, og jeg skal derfor tillade mig at nævne den. Det er nemlig den, at Overformynderierne have ingen andre Personers Midler under deres Be-

styrelse end de Umyndiges, medmindre særlig Bevilling skulde hjemle det. Naar nu et Fruentimmer er blevet myndigt under Curator, er det heraf en ligefrem Følge, at hendes Midler gaae ud af Overformynderiet, og jeg troer derfor ikke, at nogen Ændring behøves i den Retning, som den ærede Landstingsmand, der sidder bagved mig (Lehmann), bebudede.

Besvarelse: Saavel dette Lovforslag som det næste, der staaer paa Dagsordenen, har en vis Indflydelse paa den svævende Statsgjæld. Jeg bemærker dette allerede her, idet jeg dog skal forbeholde mig nærmere at gaae ind derpaa ved den næste Sags Behandling. Jeg maa dog under denne Sag henlede Opmærksomheden paa, at det er et Moment, som det forekommer mig det ikke gaaer an saaledes aldeles ikke at tage Hensyn til. Det skulde være et forunderligt Særsyn og et yderligere Beviis for den forunderlige finantistelle Tilstand og Bestyrelse, hvorunder vi befinde os, dersom Rigsdagen skulde tage en Bestemmelse, som indirecte vil have Indflydelse paa de Midler, der indestaae i Statskassen, uden at opkaste sig det Spørgsmaal, hvorvidt det kunde være generende eller mindre hensigtsmæssigt med Hensyn til selve Statskassen. Jeg veed meget vel, at der er den Forunderlighed, at den svævende Statsgjæld henhører ikke under Rigsdagens Competence, og at derimod f. Ex. Lovbestemmelserne om, hvorledes de ugifte Fruentimmers Midler skulle bestyres, henhøre under Rigsdagen; men jeg kan dog ikke tænke mig, at det skulde gaae an, at den lovgivende Magt i Kongeriget skulde betragte sig som saaledes staaende udenfor Fællesstaten, at den slet ikke vilde tage